

2014 január Vers

Kozma Tamás: A szenttelen szamaritánus; Az ügynököt, azt hogy vakarná le?; Filantróp vagyok, nem tehetek róla; Francia-orosz tagozatosok, munkára fel!

A szenttelen szamaritánus

Jézust legutóbb a tyúkudvarban feltorlódott
lom között látám heverni egy merő vérben.
Mit keresett ott? Máig nem értem, mért
kockáztatott egy tüdőgyulladást. Orvost,
rendőrt, papot hívni nem engedett, engem is
csak nyilvános próbatétel végett fogadott.

Jobbnak látám tehát, ha semmit se kérdezek,
ahelyett a tanultak szerint vetek vézna vállra
gyolcs takarót, kenek hús írrel duzzanatot.

Hogy mit érzek én? A szenvedésit! Semmit!

Az ügynököt, azt hogy vakarná le?

Például ha puskát hozna, mondjuk, gyanakodna csöppet?

Nem a pecsétetes papír hiánya, hanem sötétre kikent képe miatt,
meg amilyen nyájas tud lenni – átütő ereje mellett.

A lábáról leveszi az ilyen, de van keményebb. Ilyen kivált,
ki textilben utazik, azon belül alsó- és felsőneműben.

Ez kínai márkás ruhát, falat bugyit elad,

a kabát lötyög, a bugyi meg bevág. Rázza le tehát mihamarább,
vagy szóljon nekem, hogy lesegítsem (a ruhát);
nem tudom, bízik-e bennem.

(Elmesélem egy friss élményem: tavaly ment el a kisfiam,
termetre a métert is alig érte el, de a rátukmált halotti
lepel még így se takarta be.

Érző férfiként mi a szart tehettem szorult helyzetemben?

Futhattam utólag méreteres szabómhoz, s még nékem kellett
elnézést kérnem.) Madám,

hallgasson rám – hadarják –, legalább kés legyen a kéznél (Solingen)
a jobb fiókban és a retikülben. Ez egy kritikus városnegyed,
ne legyen ennyire készületlen.

A filléres kés ugyan nem garantálja kegyed nyugalmát, de ha
gondolja, hogy a puska drága – azért gondoljon utána!

Oh! Fenntartásaim nemcsak az ügynökkel

kapcsolatban vannak, hisz a vándor prófétáknak

sem kicsit ferde az ő szemök, de egy égi hírnököt most
nincs kedvem (merszem) levakarni.

Tudja, mit? Beállok én is a sorba, mert vannak még elszánt
utcazenészek, kik házról házra járva tesznek kísérletet
a gyanútlan vevőkör táncoltatására.

Filantróp vagyok, nem tehetek róla

Ha valóban csak a mizantrópia volna a bűne,
elnézném gyöngeségét, sőt becsületrendre is
ajánlanám az államelnöknél

példaadó bátorságát kiemelvén: e férfiú méltó
a keresztre a térdszalaggal, mert ki merte mondani,
mennyire gyűlöli az elfajult embert.

Engem is majdnem átvert, homofób volta számomra csak
akkor vált nyilvánvalóvá, mikor párhuzamot vont
(az előbbi javára) a nők és a férfiak

ekvivalens árusza között. Vigyázni kell az ilyenekkel!
Ez a természetellenes állat, nemhogy hagyná apámat is
nyíltan a spam karjába dőlni,

s takarodna oda (a gyehennára), ahova való, férfibarátom
ellen tör, hogy elorozza tőle a papi áldást. Foglaljon állást,
de egyértelműen, az Égre kérem!

Magam annyit tehetek az Ügy érdekében, hogy még
a mai napon szívembe zárom (azt a faszt kivéve)
az egész rohadék emberiséget.

Francia–orosz tagozatosok, munkára fel!

(Ha nincs jobb ötlete)

A használható gondolatok nálam naponta vannak versben
feldolgozva, de gyakran ütközöm nem várt akadályokba.

Nem hiszem el, ma reggel Francis Jammes (1864–1936)
ugrott be hozzám. Felkortyintott egy zöld abszintot, majd
noszogatót, hogy a tisztos, főképp falusi munkáknak
szentelt, sikerült ódát, amit írt, fordítsam újra.

Mint mondta, a kétkezi emberkép kelleténél lágyabb
tónusa miatt neheztel erre a Radnótira (1909–1944),
tőlem szikár, életteli felsorolást vár.

Felőlem (1951–2013) – feleltem – s nyomban nekifogtam
az előkészületnek. A gondolatokban, gondoltam,
majd holnap rakom a rendet.

Lemetéltem a körmömet, aztán a szakáll s a bajusz
következett, kézi és gépi úton. A fanszörzetem soká
méregettem, de hozzá se nyúltam ezúttal.

A francia csak nézett, szemében nőttön nőtt a rémület.

Cet Hongrois – közölte fenn – reménytelen (haszontalan).

Igaz, a fehéren hímzett orosz ingben

a Gróf (1828–1910) sem vágott hiteles rendet. Tőrölmetszett,
kérges tenyerű betűvető jelentkezését várom, daloljon a paraszt
legalább három gyönyörű nyelven!

Kapcsolódó írások:

1. **Jónás Tamás: Az jó, hogy** Jónás Tamás Az jó, hogy izgága megértésével nem kerget...
2. **Győrffy Iván: Egyszemélyes karnevál (Őszi kertek. Színes, feliratos olasz-francia-orosz vígjáték, 115 perc, 2006. Rendező-forgatókönyvíró Otar Joszeliani; zeneszerző Nicholas Zourabichvili; operatőr William Lubtchansky; vágó Otar Joszeliani, Ewa Lenkiewicz; producer Martine Marignac, Maurice Tinchant; szereplők Séverin Blanchet, Jacynthe Jacquet, Otar Joszeliani, Lily Lavina, Denis Lambert, Michel Piccoli, Pascal Vincent.)** Győrffy Iván Egyszemélyes karnevál Grúzia fővárosának utcái ciklikus rendszerességgel...
3. **”Nem azért hívtak, hogy tájékozódjanak, hanem hogy megalázzanak” – Takáts Józseffel beszélget Pikó András** ”Nem azért hívtak, hogy tájékozódjanak, hanem hogy megalázzanak” Takáts Józseffel...
4. **Almási Miklós: Könyves mániák (Jean-Claude Carrière–Umberto Eco: Ne remélje, hogy megszabadul a könyvektől. Fordította Sajó Tamás. Európa Könyvkiadó.)** Itt van az új kutyümánia, az eBook, Kindle vagy iPad...
5. **Turczi István: A filozófia rövid története; Cogito úr bólint, tehát vagyok** Kutyám, Metafi, a szokásos időben vonszol reggeli sétára. Az ébredő...

Cimkék: **Kozma Tamás**

